

[illegible]

1. וְלָחֶם וְקָלִי וְכֶרֶם לֹא
תֹאכְלוּ עַד עֵצִים הַיּוֹם הַזֶּה עַד
הִבִּיאֲכֶם אֶת קָרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל
מִשְׁבַּתֵיכֶם: וַיִּקְרָא כֵּן יְיָ

(א) רש"י ד"ה קמח וכו' דקמח
הבא וכו' צמור הוא הס"ד:

[illegible]

[6] החדש: [5] האר המור
 מבור. הוא דתן אן מביאן
 קודם קודם העומר אל מצי
 לשנוני למצה דהא תנן ואם
 הפסול (אלמא) [אלא דירל]
 קודם העומר מתייבש ששה
 און בידי (א) [אלב] מצי שרי:
 [7] למצה. צ"ל דאפילו ששה
 ימים דהא חפץ בסמוך עשה
 מצוה ליקום לעומר ובפ"ק
 [דירש"י] איכא דגורין אפילו
 גבי איסור דרבנן גבי ביצה:
 [ד] דירש. ריחין ממגלתל:
 ק. שנתל. ק"ל קמח: [9] קרב
 העומר: [10] אסור. בזמן שאין
 בהמ"ק ק"ל שני ע"ד עצם ועד
 עתה בכלל משתעי ק"ל
 קמיתיל להו: [11] מנחות
 ששומעין. ששומעין את
 המזבח

[illegible]

דאָן ראַוין לאַליה, (קמח^ה) עין קמח
שלטן (6) ה' קמח^ה הבצ מתבזה
שמדיצה צבור: עד קלי מאי איכא
לממיר. כגון צעת קיירה דלאוי
מלאכול: **מברני** הירוקים. שאין
יודעים אס עדיין קרד ו¹ מותרין מחלות
היום ולהלן דמתי טעמא לקמן: **שיכא**
יוס הגף. יוס ט"ו שבו משיפן אס
העומר כלו אסור לאכול חדש: א"ר
הסוד. חזק דמנאי וי כרן יומן
המקין: **והלל מן הסודא אסור**
על עמלמ עד עלס. וזמן שאין ציט
הקדש קיים משעמי קל דמוקי
בגמ' **הפס מה אמרי**. צין לר' מאיר
עין לר' הוסי דלפני. וי יהודה מורה
דזמן שיש עומר עומר ממיר דכתיב
ויקרא (ג) עד (יוס) הביאס: **גמ'**
האיר מורה. הגז החמה של ט"ו אבל
לילי אסור: עד **עלס היום**. עד
ממראה היום וקסבר עד ולא עד
בעלל: **משקרב העומר**. כל הגז
שעס פירכא קמיימי ה' שס"ס לבי
יומין וירש לקיש: **הסוד חדש**.
עומר תלוי מילתא: ומשי
נעוה להמין עד שיקרב
למלוה.

העומר אבל בלאו לא עבר: והתקן בזה^א [ע"פ] העומר מסיר. חדש
בנידניה לאוכלו ושמי הלחם שבערת ממיו^ב חדש במקדש
להביא מנחות ^א מן החדש אלמא בעומר תליא מילתא:
והתקן
ומבזה חששו והיינו דקאמר בת"כ קירכס של כולסא אמרתי כלומר אף
למלימור דלא חשיב בית העמקיס בזהי לא יביאם משום דפירות טובים הם
כל הקבוצות (דף פד.) אין מציין ביכורים חוק מן המיין ולא מדקלים
ששם שאני ביכורים דכתיב (דברים כ) אשר תביא מאלרץ דשמעמע משב
ל בית השלמים ואל בית העמקיס וחד עמקיס לתריויהו ומיחל לא יתכן
קאלי ונשכחנה ביה קרל (דברים ח) ארץ עמוס ונחופתאל דרש ממדמי
הא דלא תני להו בזהי הנהו דלא יביא דהתם אס היצי כשר אף נמי אס
דקאמר דמ"ב דנע"י קירכס של כולסא פירט לבית השלמים וביה העמר
דקאורין בית השלחין ובגמ' אמר עלה תניא ר' גימין אומר כת
ממוקם שעה מצוי^א ושמע דהידיד נפקא לן והיא ^א ויהי
שקליה עבד אחר העמר והא דשרי ר' יהודה קמח קולי מבגמי
בצרון חכמים ולקמן גבי אנשי יריחו (דף עב.) קאמר ר"מ קורין בצר
קאשיה ליה מקצירה אחמן לר' יהודה שאני קצירה דאיבא פסוקא וי"ל
^א משמע דיוון עשה לאורייתא אלל לגרע בלאו ואל ^א דדחיק משו
החמייר דיוון דליכא לאו ותמיח מן גרע מביא דלדקין מאל
ואוליך בינה אקורה מאי עמטמא מהרה יבנה כ' ועוד מיהא דאי אפא
דאמר מנחת העומר שקמנה שלל לשמה כשרה דהו מן המותר ל

[illegible]

בניסן מחיר החדש דכחיב (ויקרא כג) עד עלם ומתרגמין עד צברן, ובכרן היינו מראית היום דכחיב (שמות כח) תרשים שוהם יפה ו

בקונטרס וקשה אחלי שני בלשנא דרבי יהודה קרי ליה שעת הביעור
לשעת שמי רובין קרו ליה מועד לכן נראה דמועד ממש קאמר תוך
ימי הפסח ו: **ק'צ"רים** בית השלמים ושלל העמקים. פירש
בקונטרס רעות הן ואין עומר זה מן האמרנים בתי פירקא ממקום
שאתם מביאין ואין אתם חולין וממנהו

אלא על ידי קישוף
י תינה קצירה טחינה
י מימר הא לא קשיא
קדה על גבי נפה בית
רתנן ⁶ קוצצין בית
לא גודשין מאי איכא
ש בריל מיניה חמץ
בא בר' יהודה אדר'
רבנן לא קשיא אלא
דר' יהודה לא קשיא
לא קשיא הוא עצמו
אכיל מיניה רב אשי
בי יהודה לא קשיא
אשיס ⁷ ברתוא היא
ולי מאי איכא למימר
קישוף ⁸ וכדרבה בית
האי איכא למימר אלא
הוא: מתני' ⁹ משקרב
מיד ¹⁰ הרחוקים מותרין
חרב בהמ"ק ¹¹ התחין ר'
הנף כולו אסור אמר
יה הוא אסור שנאמר
מה הרחוקים מותרין
נגי שהן יודעין שאין
רב ושמואל דאמרי
קדש קיים ועומר מותר
ש קיים האיר מזה
קראי כתיבי כתיב
ב עד עצם היום הזה
שבית המקדש קיים
המקדש קיים ר'
גרי תרויירו ¹² אפילו
קיים ¹³ האיר מזה
אכאם למצוה משקרב
למצוה העומר היה
חם במקדש ¹⁴ למצוה
משחרב

האילן מדאורייתא שרו דכיון דלכתחילה לא יצא לאו ממקום שאתה
 מניחה הוא אלא מדרבנן אסורי ואסמכותא אקרא דכחיזי במ"כ אבל
 צמים השלמים שבעמקים דאיכא הפסד גדול יותר מהאי לא העמידו
 בצינים דביהים לפי שממיהים ציורת להתבשל לפני האילן ולהפסד
 שרגיל להם נקצר בזמן שכל קולרין ומיחי' פסדין קשה הדימי מנייה
 ואם חזן בפי"ק דצבורים ומייח' לא במקום שנהגו (פסחים נג.) ולקמן בפי'
 הרים ולא מפירות שבעמקים ומדלא חזו לציבורים כ"ש למנחות דלגבוה
 של ארץ ישראל והמשהא חי לאו הייה דמוקפתא אין לחוש אי גרסי'
 אלא משום מובחר קרי ליה שבהא לקמן בפי' כל קרנותא אלא אף' המינין
 נחת דבריהם וזו לא חמרי' דביה העמקים אלא הביא פסול הוא ויחא
 דלכתחילה כשר לשאר מנחות דרוביה לעומר הוא דפסול אלא דבידידי
 שממיהים להתבשל אבל קשה דא"כ הוה ליה לאיתויי לקמן אמתניתין
 אחד חומר וקרינתא את קיירה וכמי' ראשית קיירכם הא כיצד
 אן אסמכתא: **אבל** לא נודשין. משום דבגדישה ליכא פסידא א'
 עולי רגלים התייר' דבעמגי' גזר ר"מ בקתמא וקלי דלמר שאל
 מתיבס' וזיל דקרייה שאלי משום פסידא דכדשיסי' וא"כ א"כ מתי'
 ש דאין לגזור במקום מות ציעור: **והא** בתיב עד הביאמה דמצוה.
 מזהו ליקו וליגזור אע"ג דאיכא איסורא דלורייתא אין סברא לגזור
 מזה בפי"ק דביה' (דף ה:) דלמר אף מתקנת רבן יוחנן בן זכאי
 אורא דלורייתא היכי משניין בפי"ק (לפני דף ה:) טעמא דר"ש בן לקיש
 יאל משום דקסבר האיר המזרח ממיר מ"מ אסור מדלורייתא: פ'
 דשיעט

[illegible]

ל' א ב (מ"י פ"ז מהל' תמידין
ומוספין הל' יג) ופ"י מהל'
מאכלות אסורות הלכה 3:

[illegible][illegible][illegible]

הוא יכיל בזמן דלכא עומר עד
המא. ובענין ר"ה ז'. אמר ר'
נח וכלי ואמר מה חידוש חדש
שעם הקרבן העומר מותרין.
כאן בזמן שביט המקדש
והאיר המזרח מתיר. נט"ו
מן לר"ם לק"ם בפ' ר' ישמעאל